

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

zeynep alpaslan • göz deliği

göz deliği

zeynep
alpaslan

İNSANCIL YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

göz deliği

Zeynep ALPASLAN

İnsancıl Yayınları: 104
Şiir Dizisi 51
ISBN 978-605-5958-11-4
1. Basım, Ekim 2009

göz deliği

Zeynep Alpaslan

Yayımcı: *Berrin Taş*
Yönetmen: *Cengiz Gündoğdu*
Ofset Hazırlık: *Deniz Saraç*
Kapak Tasarımı: *Deniz Saraç*
Kapak Fotoğrafı: *Aylin Ekşioğlu*
Baskı: *Ezgi Matbaa*
Sanayi Cd. Altay Sk. No.10
Yenihosna-İst. Tel: 0212 452 23 02

©İNSANCIL YAYINLARI
Küçükparmakkapı, İpek Sok. Zafer Han, No.10
Beyoğlu-İstanbul
Tel&Faks: 0212 249 80 19
e-mail: insancildergisi@hotmail.com
www.insancil.com

AÇIK PENCERE

nerde açık bir pencere
görsem
içim açılır
orda
renk vardır
umut vardır
nerde kapalı bir pencere
görsem
içim daralır
sanki
orda renk yoktur
umut da yoktur
kimi pencereler
açık
kimi pencereler
kapalı
dursa da
hiç durmayan
evrendir
onu taşıyan
neden de
insanlardır
umuttur

GÖRMEK İSTİYORUM

sesleniyorum
ses
alamıyorum
aradığımda
telefonla
yanıtsızlığından
korkuyorum
nerdesin
ustam
yollarıma
döşenen taşları
temizledim
gecenin karanlığında
ay da
yetmiyor
görmek istiyorum
özledim ustamı
seni
özledim
ustam

BİRTAKIM İNSANLAR

Birtakım
insanlar
gözlerimin
önünden
geçiyor
savrularak,
kurumuş
yapraklar
gibi.
İnsanlar
geçiyor
gözlerimin
önünden
sakatlanmamış
onurlu
başları
dik.

İNSANCA

Direniyorum
öyleyse varım
Beynim karıncalanıyor
öyleyse düşünüyorum
Dünya, Evren'e açılan kocaman
bir kapı
gözlerim kapalı
göremiyorum
gülüyorum
ağlanacak halimize

ZAMANI BANA BIRAK

zamanı bana bırak
gerisini al götür
sen

aşkı, dostluğu,
güveni, sevgiyi de
oyna yoğur
ince parmaklarınla
zamanı bana
bırak

sen...

İNSANLAR

Birbirlerini
var
edeceklerine
birbirlerini
tüketen
insanlar
açın
gözlerinizi
görün
çiçekleri
böcekleri
denizi öpen
gökyüzünün
maviliğini
salıncakta
sallanan
çocukların
seslerini
kuş cıvıltılarını
duyun
insanlar.

YELKENLİ

Fırtınaya
kapılmış
yelkenli
çıktığı
dingin
denizin
dalgalarında
yol alıyor
yine de
azgın
dalgalara karşı

SAKLADIM

Seni sakladım
fesat gözlerden
en derin yerine
yüreğimin
görmesin kimse
incitmesin
eller diye.

KİMDİ SUÇLU

Suç
rögar kapağındaydı
sönmüştü
minik serçenin
alev alev
yanan
gözleri
yoktu kırmızı kuyruklu
uçurtmasını tutan
elleri
susmuştu annesini
yardıma çağıran
incecik titrek
sesi
suç
rögar kapağında bulundu
suçlu
kimdi

ARADI İNSANI

insanı aradı
uzun palmiye
ağaçlı sokaklarda

insanı aradı
bitmez tükenmez
gecelerde
ak ipliğin
kara iplikten
ayırt edilmediği
saatlere dek

insanı aradı
umutla
soğuk
buzulların
üstünde
bir ses duydu
çok uzaklardan
gözlerini ufka çevirdi
gördü
kızıl nar çiçeğinin
kendisine
nasıl da
gülümsediğini

GÜNDOĞDU ÇİÇEKLERİ

gökyüzündeki
bulutlar
çizmişti
güneşin tarihini yüzüne
bir koca kentki
ağlıyordu
kana kana

esti
kara yel
döndürdü
gündoğdu
çiçeklerini
gündoğumuna

ÖLÜ TOPRAĞI

uyandı
uzun bir geceden
kış uykusundan
uyanır
gibi
 insan
kalktı
silkindi
kara çarşaf
gibi
örten
ölü
 toprağı

SEVİ

boş
durmuyordu
saatin
tik takları
geçen
zamandı
ham meyvaları
devşiren
sevilerdi

HOOOP... DEDİK

Bak
nasıl da dönüyor
dünya
sen orda
ben burda
otur oturduğun
yerde
kıpırtısız gözlerin
örtük
çıkıyor sesin
tükenmiş soluğun

Bak
nasıl da dönüyor
dünya

hoop... dedik
ardından
sıra sıra
gelen vagonlar
koptu
gözlerini
AÇ.

İHANET

ihanetin
diz
boyu
kes
eteklerini
al yazmanı
sar beline
oyna
eline geçirdiğn
zillerle
ihanetin
diz
boyu
gör
kuşatılmışlığını
gecenin

YAPAY

yapaydı
her şey
nerde
o
heyecan
hani
kapıyı
çalan
postacı
yabancısın
yabancı
kendine
yabancı

ÇOCUKLUK

çocuktun

top

oynayan

ip

atlayan

köşe kapmaca

saklambaç

yalnız

gözlerinde

kaldı

o

çocuk

o

heyecan

KURALSIZLAR

kuralsızdır

ATEŞ

SU

TOPRAK

HAVA

dört

kardeş

kurmuşlar

geleceği

mavi

gökyüzüne

GECEİN RENGİ

gecenin
rengiydi
saçları
gözleri ay ışığı
parlak
suyun akışıydı
sesi
berrak
dağın tepesiydi
oturmuş
ilmek ilmek
örerken
gecenin
 rengini

GÖZ DELİĞİ

milyon
tanenin içinden
oydu
özgürlüğü seçen
avuçladığı
yaşamı
lime lime
geçirdi
iğnenin
göz
deliğinden

TUZAK

dalga dalga

ışıklar

düştü nehire

nehir

güneşe...

eriş

dedi...

tuzaklara

kapılmadan

uzak

AŞKOLSUN

Lime lime
yaşamı
örüp
ilmek ilmek edip
iğnenin
göz deliğinden
geçirdiğinde
derim
sana
aşkolsun

YALNIZDI KENDİSİYLE

küçücük
bir
çocuktu
kayın
ağacının
altında
daldı uykuya
uyandığında
değişmişti
her şey
yalnızdı
kendisiyle
bir de
Kayın ağacı

GECEİN ÇIPLAKLIĞI

yolunu
seçemiyor
gecenin
çıplaklığında
insanlar
oturmuş
su başlarına
düşmüş
yüzlerindeki
maskeler
parsellenmiş
topraklara
üşür kolları
çiçeklerin
estikçe yel
yapraklara

GÜLÜMSER

Akça pakça

bir kızdı

Gülümser

siyah

zeytin

gözleri vardı

gülerken

açardı

güller

iki yanağın

çukurunda

ekmeğin

elden

suyun

gölden

geldiğini

bilmezlerdendi

saçını süpürge

yapmadı

çalıştı

çabaladı

geldi

bu günlere

görmeyen

fesat gözler

görsün diye

FENER ALAYI

bilmiyordu
herkesin
kendini
yaşadığını
bilmiyordu
gece ile
gündüzün
bir olduğunu
yalnızca
bildiği
şey
mevsimlerin
değiştiği
bir de
fener alayı

ZOR DA OLSA

çok zor
anlatmak
dizelerle de
olsa
doymak bilmez
seni
neyi neden
yaptığın
neden
yapmadığın
yardemisin
göktemisin
 bilinmez
binmişsin
demir almış
gitmekte
dur durak bilmez
bir
 koca gemiye
uzak da
olsa
bu gidiş
bilinmez
 nereye

NE SESİ

ne

ezan sesi

ne

horoz sesi

çekiç

sesiydi

onu

uyandıran

sabahın

çağla kokulu

kızıl

aydınlığına

İNSAN GÖZÜ

hoşlanmadı
ne
taklitten
ne de
yapmacıktan
gördüğü
düşünceydi
bilgelikti
içiydi
insan
gözünün

MAVİ MAVİ

yüzerken
mavi
lacivert
dalgaların
arasından
yitirdiği
umudunu
buldu
salkım
salkım

UMUT

bir
kokun
kaldı
üstümde
saçlarının
rengi
saçlarımın
renginde
karmaşık

ÇAN SESİ

Çan kulesinin
tepesinde
kör
kara
bir
karga
kanat çırparak
havalandı
uzaklara
görmedi
onu
insanlar
kulaklarında
çan sesi

an kulesinin
dibinde
bir koca
Akasya ağacı
mor mor
açmıř
Çiçeklerin
renkleri karışmış
martıların
tel tel ince
kanat uçlarına

kara karganın
kara tyleriydi
stmze
düřenler
uyandı altınsarısı
toprak
düz ovada
an sesinden
esneyerek

PİRİNÇ KABUKLARI

ürperen
duyularımdı
karşımda
atıp tutmaları
sonra
birdenbire
gördüm
yüklediği değerleri
su yüzüne
çıkan
pirinç
kabuklarında

ÇAKIL TAŞLARI

bozulmasın dendi
çakıltaşları
özenle dizildiği
yerde

bastıkça
her adımda
anımsansın
onu dizen
eller

YETİNMEK

ellerini verdin
almadı
yüreğini verdin
almadı
yüzünü gözünü
kulağını verdin
almadı

demek ki
ondaki ona
yetiyordu

GECE-GÜNDÜZ

ne
gece
gündüzden
ayrılabilirdi
ne
gündüz
geceden
sanki
salıncaktaki
çocuktu

EVİRİLME

türdeşti
evrile evrile
geldi

karanlıktan
aydınlığa
yetmedi gücü
aydınlığı
taşımaya

evrile evrile
büründü
karanlığa
evrilecek
bir çift
gözüydü
tüketilen
aydınlığa

KOŞUŞTURMACA

evrildi

insan

sapmadan

akreple

yelkovandı

birbirinin

ardından

koşuşturan

GİTTİ Mİ

son
gelişiydi
giderken
her
zamanki
gibi
bu son
demeden
gitti

İŞIYAN YILDIZ

sözmüydü
yazımıydı
sırtındaki
kırmızı
kaftanmıydı
gökyüzünün
en
yüce
katındaki
ışayan
yıldız

hayat
ağacı mıydı

LİNGAMLAR

uçuyorum
her gün
hayallerimin
bilinmeyen
çıplak
lingamların
güneşli
yeşil
ülkesine

KUM TANESİ

binlerce
yıl
öncesinden
seslendi
insan
gördüklerini
belleğine yazdı...
çizdi
ağladı... güldü
kalktı
 insan
ayağa
 baktı
bir
kum tanesi
kadar
küçük...
yürüdü
 insana

KORKUN NE

seksen metre
karemidir
senin
düşüncelerini
koruyan
seksen
metrekare
olmadan
aynı
düşünceleri
savunamazmısın
korkun
ne

DALGA DALGA

**dalga dalga
gelen
ak bulutlar
örttü
sisli
kentlerin
üstünü**

ALIN YAZISI

herkes
alnındaki
yazıyı
sıyırıp
atsaydı
nasıl da
değişirdi
dünya...

MERAK

insanın
ayrılmaz
bir yanı da
 merak
pireyi deve
sineği saz
yapan
tuzu kurudur
kişilerin
dört ayak
üstünde
guguklu
saat
yoldan çıkaran da
yola getiren de
 merak

NEYE

üfürükcüymüş
falcıymış
 neye
bu telaş
şarkılar çalınmış
yalanlarla
dolanlarla
gözlerin
cansız
taşların
rengi
gibi
kulaktan
dolma sözlerle
karartılmış
yazgın
 neye
bu sesleniş

TOHUM

küçücük
bir
kum tanesiydi
tohum
yeşerdi kök saldı
toprağa
banyan ağacıydı
sanki
uzandı sonsuzluğa
dalları
olgun meyveler
bırakarak

VOLKAN

susmak
kabullenmekse
kabullenmemek de
demektir
bana göre
tıpkı
volkan
gibi
gücü kadar
yer yakar

UMARSIZ

başka
yaşamlarda
var
diyordum
çevremiz
kurt zulası
akrepler
yılanlar
çıyanlarla
dolu
hangi yana
dönsem
avuçlarım
boş

ıslak
çevremiz
kurt zulası
aldatmalar
kandırmalarla
dolu
başka
yaşamlarda
var
diyordun
gören gözlere
bakıp
ağlayan
gözler için

SAĞDUYU

sorunsuz
yaşamakmı
istiyorsun
işte
sorun tam da
burada
başlar
işe geliş
gidişlerin
aile ilişkilerin
arkadaş
dost
komşu
bildiklerin...
sorunsuz

yaşamakmı
istiyorsun
kendi
sorumluluğunu
kendin
bil
işe selamı sabahı
kesmekle başla
dolambaçsız
sana
delidir diyenler de
çıkartdırma
kendi sorumluluğunu
kendin bil.

GÖÇEBE

soba
borusundan
çıkan
gri
sisli duman
 incelerek
yükseldi
gökyüzüne
katıldı
 süzülerek
pembe
mavi
 göçebe
bulutların
 arasına

YETMİYOR

yetmiyor
yıldızlara
ulaşmak
için

zaman
çılgın gecelerin
sabahında
ayüstünde
kalmıştık
sereserpe
uzamda
yer bularak

GÜMÜŞ RENGİ

giydirilmiş
gecelere
allı yeşilli
fistanlar
çalgılarla
şarkılarla
dans eden
çengiler
gelir aklıma

DÜN

Ay üstünde mi
Ay altında mı
yeşermiştii
bu
dünya
yoksa
geçmişten
gelen
ayak sesindemiydi
geleceği
düne bağlayıp
dalga geçen

BİZİM DIŞIMIZDA

korkunç metal dişli çarklar
fırıldak gibi döndükçe
dönüyor
dişlilerin arasından
çıkan kalın sesler
düşünceleri boğdukça
boğuyor
yüzyıllardan beri
bilseydi kadın kendini
kaldırsaydı ak yüzünden
kara peçeyi
olurmuydu şimdi dillerde
dolaşan pelesenk
verirmiydi kendine
bir paye

NEDİR

çatık kaşların
altında
içi gülen gözlerle
baktı...

nedir
mutluluk

KAMA*

kama
derlerdi
sana
aldatılması
kolay olsun
diye

kama
içine
düşmeye
görsün
kulakların
duymaz
gözlerin
görmez
olurdu
senin...
kama

* Hint mitolojisinde ‘Aşk’

DOĞDU GÜNEŞ

gecenin karanlığına
doğan güneş
ısıttı yeryüzünü
üşümüş gözlerle
bakan
birbirine sokulmuş
çocuklar
sokaklarda
kirlenmiş elleri yüzleri
kimseler görmesin
diye
saklamakta
bir güneş doğdu
gecenin
karanlığına

KİM KİMLERDİ

bir güz sabahıydı
kadın
ıslak asfalt
yatağından uyandı
değerlerini yitirmiş
ürkünç gözlerle
süzdü çevreyi
kadının...
adı

yaşı

eylediği
tek şey kalmıştı
aklında
o da
içinde bulunduğu
bu günü
kotarmak
kimdi sorumlusu
yada sorumsuzu
ben miyim
sen misin
yoksa onlar mı
kim
kimlerdi

AH... BİR BİLSEM

oluk oluk
insan seli
akıyor
sokaklardan
caddelerden
nereye gidiyor
bu insanlar
bir
bilsem
bir
bilsem
sorgucular
peşlerinde
öldürmenler
de
ardlarına bakmadan
yürüyor
yürüyorlar
nereye gidiyor
bu insanlar
ah...
bir bilebilsem

ÇEPEÇEVRE

dünyayı
çepeçevre
saran
ozon
tabakası
delinmişti
bir kez
zordu
kaynak
tutması

GELECEK GÜNLER

nakış nakış
işlenen
kara
yazmalar
gibi
oyulmuş
insana
armağan edilen
gelecek
günleri

ANLATYOR

ateş yıllarında
büyümüştüm
asker kaçağı
olan
babamı görmüyordum
çünkü o askere
yeniden alınmıştı

mahallemizdeki arsada
ısırganlar, dikenler arasında
oynardık
oyuncaklarımız
bezden bebekler
topladığımız
renkli cam kırıklarıydı

kendi huyuma
kendi suyuma göre
kurmuştum yuvamı
söz vermiştim kendime
çocuklarımı kendim büyütüp
kendim okutacaktım
öyle de oldu

kimseden söz beklemedim
kendi ilkem
kendi ölçüm
oldu

şimdi çocuklarımın
bana yaptıkları
kendilerine verdikleri
sözleridir.

çocukluğumdan bu yana
dönüp baktığımda
ilkeli davrandığımı
gördüm

annem aşılarmıştı bana
yapma dediğini
yapmamayı
öğrenmiştim

doğru bildiklerim
yanlış yaptıklarımla
şimdi ben neredeyim
ne yapıyorum
özümde
sözümde miyim

kendime göre
kendime verdiğim
sözü
tuttum

kendime zararı
olana da söz
verdim
o da kendime deneyim
kazandırdı
zararlı olduğunu
bilerek

NEHİR

geçmişin
yontusundan
gelen
nehir
dur
durak
bilmeden
akıyordu
Kendi

yatağında
çamurlu
taşlarla
molozlarla
gelecek
zamanı
soluyarak

SAÇ TELLERİ

üstüme varma
yoksunluk
geleceksen
doygunlukla
gel
yoksa yakar seni
yoksunluk
karmakarışık
saç
telleri gibi

KOKU

saçların
parfüm mü
kokuyor
o kokuyu
at üstünden
midem

alt üst
oldu
kendi kokun
daha
güzel

KULE

yağmur yağıyor
yürüyorum
yağmurun altında
 ıslanmıyorum
sanki
bir
kule
içindeyim
düş müdür bu ne
 ayrımında
 değilim

SABAHI BEKLİYORUM

paçavra gibiyim
her yanımla
parça parça
olmuş
dökülüyor
kolum kalkmıyor
of!
ağır geliyor başım omzuma
tutamıyorum
gözlerim
çakmak çakmak
ateşim yükselmiş
tir tir
titriyorum
sanki
zaman durmuş
geçmek bilmiyor
erinçsizim
gün ışıyor sabah oldu

BEN

ben şiirleri
şiirler beni
anlatıyor

İLK SÖYLEYEN

ama, o
ilk söyleyendi
bana
susmak kaldı

içindekiler

- açık pencere • 3
- görmek istiyorum • 4
- birtakım insanlar • 5
- insanca • 6
- zamanı bana bırak • 7
- insanlar • 8
- yelkenli • 9
- sakladım • 10
- kimdi suçlu • 11
- aradı insanı • 12
- gündoğdu çiçekleri • 13
- ölü toprağı • 14
- sevi • 15
- hoop... dedik • 16
- ihamet • 17
- yapay • 18
- çocukluk • 19
- kuralsızlar • 20
- gecenin rengi • 21
- göz deliğı • 22
- tuzak • 23
- aşkolsun • 24
- yalnızdı kendisiyle • 25
- gecenin çıplaklığı • 26
- gülümser • 27
- fener alayı • 28
- zor da olsa • 29
- ne sesi • 30
- insan gözü • 31
- mavi mavi • 32
- umut • 33
- çan sesi • 34
- pirinç kabukları • 36
- çakıl taşları • 37
- yetinmek • 38
- gece-gündüz • 39

evrilme • 40
koşuşturmaca • 41
gitti mi • 42
ışyan yıldız • 43
lingamlar • 44
kum tanesi • 45
korkun ne • 46
dalga dalga • 47
alın yazısı • 48
merak • 49
neye • 50
tohum • 51
volkan • 52
umarsız • 53
sağduyu • 55
göçebe • 57
yetmiyor • 58
gümüş rengi • 59
dün • 60
bizim dışımızda • 61
nedir • 62
kama • 63
doğdu güneş • 64
kim kimlerdi • 65
ah... bir bilsem • 66
çepeçevre • 67
gelecek günler • 68
anlatıyor • 69
nehir • 72
saç telleri • 73
koku • 74
kule • 75
sabahı bekliyorum • 76
ben • 77
ilk söyleyen • 78

göz deliği

zeynep alpaslan

978-605-5958-11-4

9 786055 958114

©İNSANCIL YAYINLARI

Küçükparmakkapı, İpek Sok. Zafer Han, No.10 Beyoğlu-İstanbul
Tel&Faks: 0212 249 80 19 e-mail: insancil@hotmail.com www.insancil.com